

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 2. siječnja 2011.

(Video)

Ostanimo ujedinjeni u Kristu, našoj nadi i našem miru!

Draga braćo i sestre!

Ponovno upućujem svoje čestitke za novu godinu i zahvaljujem svima onima koji su mi uputili poruke u kojima mi izraavaju svoju duhovnu blizinu. U liturgiji ove nedjelje ponovno se čita Proslav Ivanova Evanđelja koji je svečano proglašen na dan Boića. Taj divni tekst, u obliku himna, izraava otajstvo utjelovljenja, koje su propovijedali očevici, apostoli, osobito Ivan, čiji se blagdan, nimalo slučajno, slavi 27. prosinca. Kromacije iz Akvileje kae da je "Ivan bio najmlađi od svih Gospodinovih apostola; mladić po ivotnoj dobi, ali već starac po vjeri" (Sermo II,1 De Sancto Iohanne Evangelista, CCL 9a, 101). Kada čitamo: "U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog" (Iv 1, 1), evanđelist – kojeg se tradicionalno uspoređuje s orlom – podie pogled iznad ljudske povijesti istrajući Boje dubine; ali brzo se, slijedeći svoga Učitelja, ponovno vraća u zemaljske dimenzije te kae: "I Riječ tijelom postade" (Iv 1, 14). Riječ je "iva stvarnost: Bog koji se... objavljuje postavši čovjekom" (J. RATZINGER, Teologia della liturgia, LEV 2010, 618). Naime, svjedoči Ivan, "nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu" (Iv 1, 14). "On se ponizio preuzevši poniznost našega stanja – komentira sveti Leon Veliki – a da pritom njegovo veličanstvo nije umanjeno" (Tractatus XXI, 2, CCL 138, 86-87). Čitamo nadalje u Proslavu: "od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost" (Iv 1, 16). "Koja je prva milost koju smo primili", pita se sveti Augustin: "To je vjera". Druga je milost, odmah dodaje, "vječni ivot" (Tractatus in loh. III, 8.9, CCL 36, 24.25).

Od Djevice Marije, koju je Gospodin povjerio za Majku "učeniku kojeg je ljubio", molimo snagu da se vladamo kao sinovi "rođeni od Boga" (usp. Iv 1, 13), prihvaćajući jedni druge i očitujući tako bratsku ljubav.

Nakon Angelusa

Jučer smo doznali tunu vijest o teškom atentatu protiv koptske kršćanske zajednice u Aleksandriji u Egiptu. Taj kukavički smrtonosni napad, kao i postavljanje bombi pored kuća kršćana u Iraku kako bi ih se prisililo da odu, vrijeđa Boga i čitav ljudski rod, koji je upravo jučer molio za mir i započeo s nadom novu godinu. Pred tom strategijom nasilja koja ima na nišanu kršćane i ima posljedice na čitavo pučanstvo, molim za rtve i članove njihovih obitelji i ohrabujem crkvene zajednice da ustraju u vjeri i svjedočenju nenasilja koje nam dolazi od evanđelja. Mislim također na brojne pastoralne djelatnike ubijene 2010. u raznim dijelovima svijeta: i njih se spominjemo s ljubavlju pred Gospodinom. Ostanimo ujedinjeni u Kristu, našoj nadi i našem miru!